

Politik Bilim

Üniversitemizin Çıkmazı...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; harunaykutgoker@gmail.com

**Öğrencileriyle birlikte seslerini yükselten akademisyenler umudumuzdur.
Üniversitemizin içine düşürüldüğü çıkmazdan kurtulmasının
yolu da onların mücadelesinden geçiyor.**

Teknolojide ve teknolojik yenilikçilikte yetkinleşmenin, bu köşede hiçbir zaman, bilimde yetkinlik kazanma meselesinden ayrı ele alınmadığı; bilim ve teknolojide eşzamanlı olarak yetkinlik kazanılması gereği göz ardı edilirse, birinde kazanılmış yetkinliğin sürdürülebilir olmayacağına defalarca altının çizildiği bilinir. Örneğin, bilim üretemeyenin geleceğin teknolojilerini geliştirmesi imkânsızdır.

Her iki alanda da bilgiyi üreten ana kaynak üniversitedir. Ne var ki üniversitemiz, her iki alanda da çıkmazdadır. Kendisinden teknoloji talebi yoktur ki, bu alanda bilgi üretsin... Sanayimizin üniversiteden olan bilgi talebi ‘günü kurtaracak’ teknik çözüm desteği düzeyinde kilitlenip kalmıştır. Sanayimizin, geldiği bugünkü imalatçılık düzeyinden yeni ürün ve bunun için gerekli yeni teknoloji geliştirme düzeyine sıçrama yapmasını ya da doğrudan bilimi temel alan geleceğin sanayilerine hazırlanmasını sağlayacak hemen hiçbir temel bilgi talebi yoktur. Bu nedenle de üniversitemiz ileri teknoloji araştırmalarında kısır kalmıştır.

Diyelim teknolojide öyle. Peki, üniversitenin bilim üretmesi için kendisinden teknoloji talep edilmesi şart mıdır? Bilimsel araştırmaları asıl teşvik eden, insanoğlunun evreni bir bütün olarak kavrayabilme merakı değil midir? Üniversitenin varlığı bu merakla dayanmaz mı? Evet, temelde buna dayanır. Ama üniversitemiz bu açıdan da çıkmazın içindedir. Özellikle son on yıldır, ülkeyi yönetenler üniversiteyi sanayinin olmayan talebini karşılaması için baskılamakta; araştırma destek programları bu varsayım üzerine kurgulanmaktadır. İktidardaki siyasî İslâm bilimle kavgalıdır. Ülkenin bilimde yetkinleşmesi gibi bir derdi yoktur. Dayandığı kültür ticaret kültürüdür; iyi bildiği tek iktisadî faaliyet ticarettir. Onun için, gereksindiği tek şey, ülkenin eklemlediği kapitalizmin dünya sistemi içinde yaptığı ticareti büyütme yarayacak kadar teknolojidir; üniversiteden tek talebi budur.

Burada anlatmaya çalıştıklarımı, Prof. Dr. Metin Durgut 21. Yüzyıl İçin Planlama Kurultayı’nda (30-31 Mayıs 2013, Ankara) sunduğu “21. Yüzyılda Bilim İçin Sorumluluk (Kapitalizme Rağmen)” başlıklı bildirisinde mükemmel bir biçimde ortaya koymuş... (Bu bildirinin ana hatlarına www.inovasyon.org adresinden ulaşılabilir.) Onun söylediklerine burada ekleyeceğim tek şey, üniversitemizin bugün içine düştüğü en büyük çıkmazın, siyasî İslâm’ın üniversiteden işaret ettiğimden başka bir beklentisi olmadığı için, bu kurumda yürüttüğü geniş çaplı kadrolaşma hareketinde de, kurduğu yeni üniversitelerde de hiçbir bilimsel yeterlilik arayışının olmamasıdır. Tek ölçüt, siyasî İslâm’a bağlılıktır. İleride Türkiye’de bilimin tarihini yazacak olanlar bu kadroların üniversitede yarattıkları tahribatı anlatacaklardır. Tıpkı 1930’lu yıllarda Alman üniversitesindeki Nazi yanlısı bilim adamlarının ve olanlara ses çıkarmayanların Alman biliminde yarattıkları tahribatın daha sonra yazılan onlarca kitapta anlatıldığı gibi. Ama bir farkla, Nazi yanlısı ya da yapılanlara ses çıkarmayan o bilim adamlarının arasında bilime gerçekten önemli katkılarda bulunmuş olanlar da vardı. Ama onlar da bu kitaplarda, bilimdeki başarılarına rağmen Nazi yanlılıkları ya da sessizliklerinin alınlarına düşürdüğü kara lekeyle birlikte anıldılar. Prof. Dr. Haluk Tosun’un bu meseleyi merak ettiğim için bana sağladığı o kitaplardan birkaçını buraya not edeyim:

Mark Walker; **Nazi Science: Myth, Truth, and the German Atomic Bomb**, Perseus Publishing (1995). / John Cornweel; **Hitler's Scientists: Science, War, and the Devil's Pact**, Penguin Books (2004). / Max Weinreich; **Hitler's Professors**, Yale University Press (1999). / Kristie Macrakis; **Surviving the Swastika: Scientific Research in Nazi Germany**, Oxford University Press (1993). / Klaus Hentschel; **The Mental Aftermath: The Mentality of German Physicists (1945-1949)**, Oxford University Press (2007).

Anılan kadrolara bu kitaplara anımsatmanın tam zamanı. Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az...

CBT. 12 Temmuz 2013